

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי יוסף ב"ר שמעון פרי שרמאן זצ"ל

הרה"ק רבי חיים בהג"ר אריה ליבוש האלפך שטאם זצ"ל

רבינו עובדיה מברטנורא

משנה ב'

האבן שבזיית - שהיא בינו ובין חבריו בשותפות.

חולץ את כולו - כדררשינן וחלצו, מלמד ששניהם חולצים.

בזמן שהוא נותץ - את הבית כולו.

נותץ שלו - דגבי נתיצה כתיב את אבניו ואת עציו, אבניו שלו ועציו שלו.

ראש ופתין - פירש הערוך, אותה האבן או אותו העץ שתופס מצד מערב נדבך שלו, ולצד מזרח נדבך של חברו, שם אותה האבן או אותו העץ, ראש. ואותם האבנים ועצים שבנדבך זה במערב אחת, ובנדבך זה במזרח אחת, שמן פתין.

האבן שפזיית האבן הגדולה שנמצאת בזווית הקיר שבינו לבין שכנו, הנראית בשני הבתים, היינו גם בביתו וגם בבית שכנו, בזמן שהוא חולץ את האבן שחולץ את כל האבן בשלמותה, גם את חלק האבן שנמצא בבית שכנו, והוא הדין לכל אבן גדולה המשמשת גם אותו וגם את שכנו, ונקטה המשנה 'האבן שבזווית' משום שרגילים להניח בכל זווית אבן גדולה הנראית משני צידי הקיר, כדי לאגוד את שני הקירות, ובזמן שהוא נותץ את כל הבית - נותץ את שלו את חלק האבן שבביתו, ומניח את של חברו שכן בחליצת האבנים נאמר 'וחלצו' בלשון רבים, ומכאן ששניהם צריכים לחלוץ, ואילו בנתיצה נאמר: 'ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו' בלשון יחיד, ומכאן משמע שנותץ רק את האבנים והעצים של הבית המנוגע. נמצא שיש חומר בחליצה מבנתיצה כלומר נמצא שיש חומרה בחליצת האבנים שאינה בנתיצת הבית, שכן אבן הטעונה חליצה צריך לחלוץ את כולה, ואילו אבן הטעונה נתיצה, נותץ רק את מחציתה. רבי אלעזר אומר: בית הפנוי ראש ופתין אם הבית בנוי כך, ששורה אחת של האבנים שבקיר עשויה מאבנים גדולות הנקראות 'אבני ראש', והרי כל אחת מהן נראית בשני הבתים, ועל שורה זו מונחת שורה של אבנים קטנות הנקראות 'פתין', ששתיים מהן נמצאות כנגד אבן אחת מאבני הראש, נמצא שאבן הנראית בבית אחד אינה נראית בבית שכנו, אזי אם נראה הנגע בראש באחת מאבני הראש - נוטל את פלו בין כשהוא חולץ ובין כשהוא נותץ נראה בפתין ואם נראה הנגע באחת מהאבנים הקטנות - נוטל את האבן שנמצאת בצד שלו, ומניח את האבן הנמצאת בצד של חברו רבי אלעזר חולק על תנא קמא בנתיצה, שלדעת תנא קמא לעולם נותץ את שלו ומניח את של שכנו, אפילו אם הנגע נמצא באבן גדולה, ורבי אלעזר אומר שאם הנגע נראה באבן גדולה הנראית בשני הבתים, נוטל את כולה בין בחליצה ובין בנתיצה, ואם נראה הנגע בפתין היינו באבנים קטנות שאינן נראות בבית שכנו, נוטל רק את האבנים שבצד שלו, ומשאיר את האבנים שבצד של שכנו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

נותן את הקורות לעלייה – וסומכן בעמודין ואינו נותצן עם הבית. דכתיב את אבניו ואת עציו ואת עפר הבית, ולא אבנים ועצים ועפר של עלייה.

נותצן עמו – דדרשין את אבניו ואת עציו ואת עפר הבית, כל אבנים שנבנו עמו וכל עצים שנבנו עמו וכל עפר שנבנה עמו, וכיון דאין עלייה על גביו, הרי כולם נבנו עמו.

מלבנים – כמין לבנים מרובעות שוטחים על הגגות. ויש מפרשים, כעין מזוזות שעושים בחלונות מבחוץ לגוי, ואין מחוברים בטיט בחלון.

שריגות – כמין סבכה שעושים בחלון שמתכלים משם לרשות הרבים.

מלבן – עץ ארוך שעל הקיר העשוי להושיב עליו ראשי הקורות שלא ירקבו מלחלוחית החומה.

בכזית – משום דצרעת אתקש למת, דכתיב (במדבר י"ב) אל נא תהי כמת.

במשהו – כאברים של מת, דתנן באהלות האברים אין להן שיעור. ואין הלכה כרבי אליעזר.

בֵּית שְׁנָרָאָה בּוֹ נִגַע וטעון נתיצה, אם הִיְתָה עֲלֶיהָ בְנוּיָה עַל גְּבִיּוֹ - נוֹתֵן מְשֹׁאֵיר אֶת הַקּוֹרוֹת לְעֲלִיָּה המשמשות את העליה, ואינו נותצן עם הבית, אלא תומכן בעמודים. ואם היה נִרְאָה הַנֶּגַע בְּעֲלִיָּה והיא טעונה נתיצה - נוֹתֵן מְשֹׁאֵיר אֶת הַקּוֹרוֹת שהם משמשות כתקרה לְבֵית. אם לא הִיְתָה עֲלֶיהָ עַל גְּבִיּוֹ על גבי הבית המנוגע - כל אֲבָנָיו וְעֲצָיו וְעִפְרוֹ של הבית נִתְּצִין עִמּוֹ לפי שהכל שייך לשבית וּמְצִיל עַל הַמְּלַבְּנִים לפי שאין המלבנים נחשבים כחלק מהבית, ולכן אינם ניתצים עימו, המלבנים הם המסגרות שבחלונות ובפתחים שאינם מחוברים לקיר בטיט, ויש מפרשים שהם לבנים מרובעות שמניחים על הגג כדי שלא יתרכך הטיט של הגג מהגשמים, ויש מפרשים שהם ארבעה קורות עץ שמניחים על הגג כמעקה וְעַל שְׂרִיגֵי הַחֲלוֹנוֹת כמין סבכה שעושים בחלון שמסתכלים משם לרשות הרבים, שאף הם אינם ניתצים עם הבית. **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: מְלַבֵּן הַבְּנוּי עַל גְּבִיּוֹ** על גבי הבית, שעליו מונחים ראשי קורת הבית נִתְּצִין עִמּוֹ עם הבית. **אֲבָנָיו וְעֲצָיו וְעִפְרוֹ** של הבית המנוגע שנותץ - **מְטַמְּאִין בְּכִזִּית** היינו שאם יש בהם שיעור כזית הם מטמאים אדם וכלים במגע, ובמשא כמת, שכן מצורע הוקש למת, שנאמר "אל נא תהי כמת", וכן אם הוכנס כזית מהם לבית טהור, נטמא כל אשר בבית **רַבִּי אֶלְעָזָר חֲסִמָּא אוֹמֵר: בְּמָה שֶׁהוּא** כלומר אם האבן שלמה הרי היא מטמאה כמו שהיא, אפילו אם היא פחות מכזית, כדין אבר ממת שאין לו שיעור ואם הוא שלם הוא מטמא גם אם הוא פחות מכזית.